Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (šestého senátu)

23. ledna 2014*

„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka WESTERN GOLD — Námitky majitelky národních slovních ochranných známek, mezinárodní slovní ochranné známky a slovní ochranné známky Společenství WeserGold, Wesergold a WESERGOLD“

Ve věci C-558/12 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 4. prosince 2012,

Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupený A. Pohlmannem, jako zmocněncem,

účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel),

přičemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

riha WeserGold Getränke GmbH & Co. KG, dříve Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG, se sídlem v Rinteln (Německo), zastoupená T. Melchertem, Rechtsanwalt,

žalobkyně v prvním stupni,

Lidl Stiftung & Co. KG, se sídlem v Neckarsulm (Německo), zastoupená M. Wolterem a A. K. Marxem, Rechtsanwälte,

vedlejší účastnice v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (šestý senát),

ve složení A. Borg Barthet (zpravodaj), předseda senátu, E. Levits a M. Berger, soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

1 Svým kasačním opravným prostředkem se Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 21. září 2012, Wesergold Getränkeindustrie v. OHIM – Lidl Stiftung (WESTERN GOLD) (T-278/10, dále jen „napadený rozsudek“), jímž Tribunál zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 24. března 2010 (věc R 770/2009-1), týkající se námitkového řízení mezi společnostmi Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG a Lidl Stiftung & Co. KG (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

2 Článek 8 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1), nadepsaný „Relativní důvody pro zamítnutí zápisu“, v odstavci 1 stanoví:

„Na základě námitek majitele starší ochranné známky se přihlášená ochranná známka nezapíše:

[...]

b) pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna; nebezpečí záměny zahrnuje i nebezpečí asociace se starší ochrannou známkou.“

Skutečnosti předcházející sporu

3 Dne 23. srpna 2006 podala společnost Lidl Stiftung & Co. KG (dále jen „společnost Lidl Stiftung“) u OHIM přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), nyní nahrazeného nařízením č. 207/2009.

4 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení „WESTERN GOLD“.

5 Výrobky, pro které byl zápis požadován, spadají do třídy 33 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu: „Lihoviny, zejména whisky“.

6 Přihláška ochranné známky Společenství byla zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 3/2007 ze dne 22. ledna 2007.

7 Dne 14. března 2007 společnost Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG (dále jen „společnost Wesergold Getränkeindustrie“), do jejíchž práv a povinností vstoupila společnost riha WeserGold Getränke GmbH & Co. KG (dále jen „společnost riha WeserGold Getränke“), podala na základě článku 42 nařízení č. 40/94, jehož ustanovení byla převzata do článku 41 nařízení č. 207/2009, námitky proti zápisu dotčené ochranné známky pro výrobky uvedené v bodě 5 tohoto rozsudku.

8 Tyto námitky byly založeny na různých starších ochranných známkách.

9 První uplatněnou starší ochrannou známkou byla slovní ochranná známka Společenství WeserGold, jejíž přihláška byla podána dne 3. ledna 2003 a byla zapsána dne 2. března 2005 pod číslem 2994739, která označuje výrobky spadající do tříd 29, 31 a 32 a pro každou z těchto tříd odpovídá následujícímu popisu:

— třída 29: „Konzervovaná, sušená a vařená ovoce a zelenina; jedlá želatina, džemy, kompoty; mléčné výrobky, a sice nápoje na bázi jogurtu složené hlavně z jogurtu, ale rovněž z ovocné šťávy nebo zeleninové šťávy“;

— třída 31: „Čerstvé ovoce“, a

— třída 32: „Minerální vody a sodovky; jiné nealkoholické nápoje, a sice limonády, sody a koly; ovocné šťávy, nápoje na bázi ovoce, zeleninové šťávy a nápoje na bázi zeleniny; sirupy a jiné přípravky na výrobu nápojů“.

10 Druhou uplatněnou starší ochrannou známkou byla německá slovní ochranná známka WeserGold, jejíž přihláška byla podána dne 26. listopadu 2002 a byla zapsána dne 27. února 2003 pod číslem 30257995, která označuje výrobky spadající do tříd 29, 31 a 32 a pro každou z těchto tříd odpovídá následujícímu popisu:

— třída 29: „Konzervovaná, sušená a vařená ovoce a zelenina; jedlá želatina, džemy, protlaky; mléčné výrobky, a sice nápoje na bázi jogurtu složené hlavně z jogurtu, ale rovněž z ovocné šťávy nebo zeleninové šťávy“;

— třída 31: „Čerstvé ovoce“, a

— třída 32: „Minerální vody a sodovky; jiné nealkoholické nápoje, a sice limonády, sody a koly; ovocné šťávy, nápoje na bázi ovoce, zeleninové šťávy a nápoje na bázi zeleniny; sirupy a jiné přípravky na výrobu nápojů“.

11 Třetí uplatněnou starší ochrannou známkou byla mezinárodní slovní ochranná známka Wesergold č. 801149, jejíž přihláška byla podána dne 13. března 2003, vyvolávající účinky v České republice, Dánsku, Španělsku, Francii, Itálii, Maďarsku, Rakousku, Polsku, Portugalsku, Slovinsku, Švédsku, Spojeném království a zemích Beneluxu, označující výrobky spadající do tříd 29, 31 a 32, jejichž popis odpovídá popisu uvedenému v bodě 10 tohoto rozsudku.

12 Čtvrtou uplatněnou starší ochrannou známkou byla německá slovní ochranná známka WESERGOLD, jejíž přihláška byla podána dne 12. června 1970 a byla zapsána dne 16. února 1973 pod číslem 902472, jejíž platnost byla obnovena dne 13. června 2000, označující výrobky spadající do třídy 32 a odpovídající následujícímu popisu: „Jablečné mošty s alkoholem, limonády, minerální vody, zeleninové šťávy jakožto nápoje, ovocné šťávy“.

13 Pátou uplatněnou starší ochrannou známkou byla polská slovní ochranná známka WESERGOLD, jejíž přihláška byla podána dne 26. června 1996 a byla zapsána dne 11. května 1999 pod číslem 161413, která označuje výrobky spadající do třídy 32 a odpovídá následujícímu popisu: „Minerální vody a pramenité vody; stolní vody, nealkoholické nápoje; ovocné šťávy, ovocné nektary, ovocné sirupy, zeleninové sirupy, zeleninové nektary, osvěžující nápoje, nápoje na bázi ovocné šťávy, limonády, šumivé nápoje, minerální nápoje, ledové čaje, aromatizované minerální vody, minerální vody s přidanou ovocnou šťávou – všechny uvedené nápoje rovněž jako dietetické přípravky nikoli k lékařským účelům“.

14 Důvodem uplatněným na podporu námitek podaných společností Wesergold Getränkeindustrie byl důvod uvedený v čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, jehož ustanovení byla převzata do čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

15 Dne 11. června 2009 námitkové oddělení OHIM (dále jen „námitkové oddělení“) těmto námitkám vyhovělo a přihlášku dotčené ochranné známky Společenství zamítlo. Z důvodů hospodárnosti řízení námitkové oddělení průzkum námitek omezilo na starší slovní ochrannou známku Společenství, pro kterou nebyl požadován důkaz o skutečném užívání.

16 Dne 13. července 2009 podala společnost Lidl Stiftung proti rozhodnutí námitkového oddělení u OHIM odvolání na základě článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009.

17 Sporným rozhodnutím první odvolací senát OHIM (dále jen „odvolací senát“) tomuto odvolání vyhověl a rozhodnutí námitkového oddělení zrušil. Měl za to, že relevantní veřejnost je tvořena širokou veřejností Evropské unie. Výrobky, na které se vztahuje ochranná známka, jejíž zápis je požadován, spadající do třídy 33, a sice „lihoviny, zejména whisky“, nejsou podobné výrobkům, na které se vztahují starší ochranné známky spadající do tříd 29 a 31. Mezi výrobky, na které se vztahuje tato ochranná známka, spadajícími do třídy 33, a výrobky, na které se vztahují starší ochranné známky, spadajícími do třídy 32, je nízký stupeň podobnosti. Kolidující označení vykazují průměrný stupeň podobnosti ze vzhledového a fonetického hlediska, jsou však pojmově odlišná. Pokud jde o rozlišovací způsobilost starších ochranných známek, měl odvolací senát v podstatě za to, že je tato rozlišovací způsobilost o něco málo nižší než průměrná rozlišovací způsobilost z důvodu výskytu výrazu „gold“, který má nízkou rozlišovací způsobilost. Konečně uvedl, že z poměření všech okolností projednávané věci v rámci posouzení nebezpečí záměny vyplývá, že mezi kolidujícími označeními neexistuje nebezpečí záměny.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

18 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 21. června 2010 podala společnost Wesergold Getränkeindustrie žalobu směřující ke zrušení sporného rozhodnutí.

19 Na podporu své žaloby vznesla čtyři důvody vycházející z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b), článku 64, čl. 75 druhé věty a podpůrně čl. 75 první věty nařízení č. 207/2009.

20 Tribunál přezkoumal pouze první z těchto důvodů.

21 Tribunál v bodech 24 a 25 napadeného rozsudku v podstatě uvedl, že relevantní veřejnost tvoří průměrný spotřebitel v Unii.

22 Pokud jde o srovnání dotčených výrobků, Tribunál měl v bodě 41 napadeného rozsudku za to, že lihoviny, na které se vztahuje ochranná známka, jejíž zápis je požadován, a nealkoholické nápoje, na které se vztahují starší ochranné známky, vykazují jen nízký stupeň podobnosti.

23 Pokud jde o srovnání kolidujících označení, Tribunál měl v bodech 47 a 50 napadeného rozsudku za to, že tato označení vykazují ze vzhledového hlediska a z fonetického hlediska průměrný stupeň podobnosti, a v bodě 56 tohoto rozsudku měl za to, že jsou pojmově odlišná.

24 Z toho v bodě 58 uvedeného rozsudku vyvodil, že kolidující označení jsou globálně odlišná, a to i přes jejich podobnosti ze vzhledového a fonetického hlediska.

25 Tribunál rovněž provedl přezkum posouzení rozlišovací způsobilosti starších ochranných známek, zpochybněného společností Wesergold Getränkeindustrie, které provedl odvolací senát.

26 Pokud jde o rozlišovací způsobilost zvýšenou v důsledku užívání starších ochranných známek, Tribunál v bodech 65 až 68 napadeného rozsudku přezkoumal podání, které společnost Wesergold Getränkeindustrie předložila u námitkového oddělení, jakož i podání, které tato společnost předložila u odvolacího senátu. Tribunál v bodě 70 tohoto rozsudku konstatoval, že společnost Wesergold

Getränkeindustrie v rámci své obrany před tímto senátem výslovně neuvedla argumenty ohledně rozlišovací způsobilosti zvýšené v důsledku užívání starších ochranných známek a že se omezila na to, že odkázala na své písemnosti předložené u námitkového oddělení, které však obsahovaly tvrzení podpořené důkazy, podle něhož mají starší ochranné známky rozlišovací způsobilost zvýšenou v důsledku užívání.

27 Tribunál v bodech 71 a 72 napadeného rozsudku v podstatě uvedl, když vycházel z čl. 64 odst. 1 nařízení č. 207/2009, že odvolací senát má na základě odvolání, které k němu bylo podáno, provést nový úplný průzkum merita námitek jak z hlediska právních, tak z hlediska skutkových otázek, a že byl v důsledku toho povinen přezkoumat všechny argumenty předložené společností Wesergold Getränkeindustrie u námitkového oddělení. Vzhledem k tomu, že společnost Wesergold Getränkeindustrie v průběhu řízení před námitkovým oddělením uplatnila rozlišovací způsobilost starších ochranných známek zvýšenou v důsledku užívání, nemohl mít odvolací senát podle Tribunálu za to, že tato společnost neuplatnila zvýšení rozlišovací způsobilosti starších ochranných známek vyplývající z jejich užívání.

28 Tribunál v bodě 73 tohoto rozsudku tudíž dospěl k závěru, že odvolací senát při použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 pochybil.

29 Tribunál měl v bodech 82 a 83 uvedeného rozsudku v podstatě za to, že odvolací senát tím, že nepřezkoumal opodstatněnost argumentů a důkazů uplatněných společností Wesergold Getränkeindustrie, co se týče rozlišovací způsobilosti zvýšené v důsledku užívání starších ochranných známek, nezanalyzoval faktor, který je potenciálně relevantní při globálním posouzení existence nebezpečí záměny mezi ochrannou známkou, jejíž zápis je požadován, a staršími ochrannými známkami, a v důsledku toho porušil podstatné procesní náležitosti, což musí vést ke zrušení sporného rozhodnutí.

30 V důsledku toho Tribunál prvnímu žalobnímu důvodu uplatněnému společností Wesergold Getränkeindustrie vyhověl a sporné rozhodnutí zrušil, aniž se vyjádřil k ostatním žalobním důvodům vzneseným touto společností.

Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem

31 Ve svém kasačním opravném prostředku OHIM navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek a

— uložil společnosti riha WeserGold Getränke náhradu nákladů řízení souvisejících s řízením v prvním stupni a s řízením o kasačním opravném prostředku.

32 Společnost riha WeserGold Getränke navrhuje kasační opravný prostředek zamítnout a uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

33 Společnost Lidl Stiftung navrhuje, aby Soudní dvůr napadený rozsudek zrušil a společnosti riha WeserGold Getränke uložil náhradu nákladů řízení souvisejících s řízením v prvním stupni a s řízením o kasačním opravném prostředku.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

34 Na podporu svého kasačního opravného prostředku OHIM uplatňuje tři důvody, vycházející z porušení zaprvé čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, zadruhé čl. 76 odst. 1 tohoto nařízení, vykládaného ve spojení s jeho čl. 64 odst. 1 a zatřetí ustálené judikatury, podle níž pochybení ke zrušení rozhodnutí vést nemůže, jestliže na rozhodnutí zjevně nemá žádný dopad.

Argumentace účastníků řízení

35 Svým prvním důvodem kasačního opravného prostředku OHIM, podporovaný společností Lidl Stiftung, Tribunálu vytýká, že nesprávně vyložil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 v rozsahu, v němž měl za to, že odvolací senát měl přezkoumat rozlišovací způsobilost zvýšenou v důsledku užívání starších ochranných známek, třebaže konstatoval, že dotčené ochranné známky jsou globálně odlišné. Podobnost označení je přitom podmínka nezbytná k tomu, aby existovalo nebezpečí záměny ve smyslu uvedeného čl. 8 odst. 1 písm. b). Jestliže jsou tedy kolidující označení globálně odlišná, není podle OHIM nezbytné provádět přezkum potenciální rozlišovací způsobilosti zvýšené v důsledku intenzivního užívání ochranné známky, na níž jsou námitky založeny. OHIM, který odkazuje zejména na rozsudek ze dne 12. října 2004, Vedial v. OHIM (C-106/03 P, Sb. rozh. s. I-9573, bod 51), uvádí, že je takový výklad mimoto v souladu s ustálenou judikaturou.

36 Společnost Lidl Stiftung, která se opírá o usnesení ze dne 14. března 2011, Ravensburger v. OHIM (C-370/10 P, bod 50), dodává, že při přezkumu nebezpečí záměny musí být každé kritérium přezkoumáno nejprve samo o sobě, nezávisle na existenci či stupni intenzity ostatních podmínek a že zvýšená rozlišovací způsobilost starší ochranné známky nemůže vyvážit neexistenci podobnosti kolidujících ochranných známek.

37 OHIM a společnost Lidl Stiftung mají v důsledku toho za to, že Tribunál sporné rozhodnutí neprávem zrušil z důvodu, že odvolací senát nepřezkoumal rozlišovací způsobilost zvýšenou v důsledku užívání starších ochranných známek, jelikož podmínka *sine qua non* existence nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 splněna nebyla.

38 Společnost riha WeserGold Getränke má za to, že první důvod kasačního opravného prostředku opodstatněný není, jelikož posouzení Tribunálu, pokud jde o neexistenci podobnosti mezi dotčenými ochrannými známkami, představovalo dílčí závěr, který měl být ještě konfrontován s otázkou rozlišovací způsobilosti starších ochranných známek. Podle jejího názoru pojmovou podobnost ochranných známek nelze posuzovat nezávisle na otázce jejich rozlišovací způsobilosti. Dojem, který si veřejnost ohledně ochranné známky vytvoří, se totiž podle společnost riha WeserGold Getränke mění podle toho, zda jsou určité prvky ochranné známky více přítomné v mysli veřejnosti z důvodu konceptu, na který odkazují, anebo proslulosti, kterou získaly jakožto ochranná známka.

39 Společnost riha WeserGold Getränke má dále za to, že žádná ustálená judikatura tezi zastávanou OHIM podepřít nemůže.

Závěry Soudního dvora

40 Svým prvním důvodem kasačního opravného prostředku OHIM Tribunálu v podstatě vytýká, že sporné rozhodnutí zrušil z důvodu, že odvolací senát nepřezkoumal rozlišovací způsobilost zvýšenou v důsledku užívání starších ochranných známek, třebaže předtím konstatoval, že kolidující ochranné známky podobné nejsou.

41 Z ustálené judikatury vyplývá, že za účelem použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 nebezpečí záměny předpokládá zároveň totožnost nebo podobnost ochranné známky, jejíž zápis je požadován, se starší ochrannou známkou, a totožnost nebo podobnost výrobků nebo služeb, na které se vztahuje

přihláška k zápisu, s těmi, pro které byla starší ochranná známka zapsána, a že se jedná o podmínky kumulativní (výše uvedený rozsudek Vedial v. OHIM, bod 51, a rozsudek ze dne 13. září 2007, Il Ponte Finanziaria v. OHIM, C-234/06 P, Sb. rozh. s. I-7333, bod 48).

42 Na rozdíl od tvrzení společnosti riha WeserGold Getränke je judikatura Soudního dvora v tomto ohledu ustálená. Tato judikatura totiž mnohokrát připomněla, že v případě neexistence podobnosti mezi starší ochrannou známkou a ochrannou známkou, jejíž zápis je požadován, vysoká rozlišovací způsobilost starší ochranné známky a totožnost nebo podobnost dotčených výrobků nebo služeb nestačí k tomu, aby bylo mezi kolidujícími ochrannými známkami konstatováno nebezpečí záměny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. září 2010, Calvin Klein Trademark Trust v. OHIM, C-254/09 P, Sb. rozh. s. I-7989, bod 53 a citovaná judikatura).

43 Kromě toho Soudní dvůr v usnesení ze dne 4. března 2010, Kaul v. OHIM (C-193/09 P) odmítl jako zjevně neopodstatněný důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, kterého se údajně Tribunál dopustil, když měl za to, že námitky založené na čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 mohou být v určitých případech zamítnuty na základě pouhého přezkumu podobnosti přítomných ochranných známek, a tedy zejména bez přezkumu případně vysoké rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky. Soudní dvůr v bodě 45 tohoto usnesení v podstatě uvedl, že se Tribunál nesprávného právního posouzení nedopustil, když měl za to, že vzhledem k tomu, že odvolací senát OHIM dospěl k závěru, že relevantní veřejnost přítomné ochranné známky nemůže nikterak považovat za podobné, mohl z toho odvolací senát právem vyvodit, že jakékoli nebezpečí záměny je vyloučeno, aniž by bylo nezbytné předem zkoumat zejména případnou vysokou rozlišovací způsobilost starší ochranné známky v rámci globálního posouzení nebezpečí záměny.

44 Podobnost dotčených ochranných známek je tedy podmínkou nezbytnou za účelem posouzení existence nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009. Neexistence podobnosti mezi kolidujícími ochrannými známkami tudíž tento článek 8 činí nepoužitelným.

45 Rozlišovací způsobilost zvýšená v důsledku užívání ochranné známky je tedy skutečností, která musí být zohledněna k posouzení toho, zda je podobnost mezi označeními či mezi výrobky a službami dostačující k založení nebezpečí záměny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. září 1998, Canon, C-39/97, Recueil, s. I-5507, bod 24).

46 V projednávaném případě však úvahy Tribunálu vycházejí z nesprávného výkladu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

47 Tribunál měl sice v bodě 58 napadeného rozsudku za to, že kolidující označení jsou globálně odlišná, a to i přes jejich podobnosti ze vzhledového a fonetického hlediska, avšak chtěl vyvodit – pokud jde o legalitu sporného rozhodnutí – právní důsledky z toho, že odvolací senát nepřezkoumal rozlišovací způsobilost starších ochranných známek. V bodech 70 až 72 tohoto rozsudku tak uvedl, že tento senát byl povinen přezkoumat rozlišovací způsobilost zvýšenou v důsledku užívání starších ochranných známek v souladu s čl. 64 odst. 1 nařízení č. 207/2009, což neučinil. Tribunál v důsledku toho v bodě 82 zmíněného rozsudku uvedl, že toto pochybení znamená, že odvolací senát nepřezkoumal faktor, který je potenciálně relevantní při globálním posouzení existence nebezpečí záměny, a v bodě 83 téhož rozsudku uvedl, že takové pochybení představuje porušení podstatných procesních náležitostí, což musí vést ke zrušení sporného rozhodnutí.

48 Tribunál tak tím, že měl za to, že skutečnost, že odvolací senát neprovedl analýzu rozlišovací způsobilosti zvýšené v důsledku užívání starších ochranných známek, způsobuje neplatnost sporného rozhodnutí, od odvolacího senátu vyžadoval přezkum skutečnosti, která pro účely posouzení existence nebezpečí záměny mezi kolidujícími ochrannými známkami ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 relevantní nebyla. Vzhledem k tomu, že Tribunál předtím konstatoval, že dotčené

ochranné známky jsou globálně odlišné, bylo totiž jakékoli nebezpečí záměny vyloučeno a případná existence rozlišovací způsobilosti zvýšené v důsledku užívání starších ochranných známek nemohla vyvážit neexistenci podobnosti uvedených ochranných známek.

49 Za těchto podmínek je OHIM oprávněn tvrdit, že napadený rozsudek je postižený vadou spočívající v nesprávném právním posouzení při výkladu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

50 Z předcházejícího vyplývá, aniž je třeba přezkoumávat ostatní dva důvody kasačního opravného prostředku, že napadený rozsudek musí být zrušen v rozsahu, v němž v něm měl Tribunál za to, že odvolací senát byl povinen přezkoumat rozlišovací způsobilost zvýšenou v důsledku užívání starších ochranných známek, a sporné rozhodnutí z tohoto důvodu zrušil, třebaže předtím konstatoval, že kolidující ochranné známky podobné nejsou.

K návrhu na nahrazení odůvodnění

Argumentace účastníků řízení

51 Společnost riha WeserGold Getränke zpochybňuje určité aspekty napadeného rozsudku, aniž by výslovně navrhovala nahrazení jeho odůvodnění, přičemž zdůrazňuje, že posledně uvedený rozsudek nepříznivě nezasahuje do jejího právního postavení.

52 Zaprvé, pokud jde o podobnost výrobků, společnost riha WeserGold Getränke Tribunálu vytýká, že v bodě 35 napadeného rozsudku odmítl dodatečné důkazy, které předložila u Tribunálu za účelem prokázání, že celá řada výrobců lihovin vyrábí nealkoholické nápoje a že celá řada výrobců džusů vyrábí alkoholické nápoje. Tribunál rovněž přehlédl skutečnost, že míchané nápoje jsou na základě článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89 (Úř. věst. L 39, s. 16) považovány za lihoviny, takže tyto nápoje měly být srovnány s nealkoholickými nápoji, na které se vztahují starší ochranné známky.

53 Zadruhé, pokud jde o pojmovou podobnost kolidujících ochranných známek, společnost riha WeserGold Getränke Tribunálu vytýká, že dostatečně neodůvodnil závěr, podle něhož pojmové odlišnosti mezi těmito ochrannými známkami neutralizují fonetické a vzhledové podobnosti mezi těmito ochrannými známkami.

54 Zatřetí společnost riha WeserGold Getränke Tribunálu v podstatě vytýká, že přezkoumal pouze jednu ze starších ochranných známek a že neposoudil ostatní ochranné známky, které na podporu svých námitek uplatnila.

Závěry Soudního dvora

55 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora je předpokladem přípustnosti návrhu na nahrazení odůvodnění existence právního zájmu na jeho podání v tom smyslu, že tento návrh musí být způsobilý přinést ve výsledku prospěch účastníku řízení, který jej podal. Tak tomu může být, pokud návrh na nahrazení odůvodnění představuje obranu proti důvodu uvedenému navrhovatelem (rozsudek ze dne 11. července 2013, Ziegler v. Komise, C-439/11 P, bod 42 a citovaná judikatura).

56 Pokud jde o první návrh, týkající se odůvodnění vztahujícího se k podobnosti výrobků, na které se vztahují kolidující ochranné známky, je třeba uvést, že tento návrh nepředstavuje obranu proti důvodu vznesenému OHIM, jelikož se tento důvod týká posouzení Tribunálu vztahujícího se k povinnosti příslušející odvolacímu senátu přezkoumat rozlišovací způsobilost zvýšenou v důsledku užívání

starších ochranných známek. Takový návrh tedy zrušení napadeného rozsudku zpochybnit nemůže. V důsledku toho společnost riha WeserGold Getränke nemá zájem na podání uvedeného návrhu, který je tedy nepřípustný.

57 Pokud jde o druhý návrh, týkající se odůvodnění vztahujícího se k pojmové podobnosti kolidujících ochranných známek, je rovněž třeba konstatovat, že nepředstavuje obranu proti důvodu vznesenému OHIM, neboť tento důvod směřuje ke zpochybnění posouzení Tribunálu týkajícího se povinnosti příslušející odvolacímu senátu přezkoumat rozlišovací způsobilost zvýšenou v důsledku užívání starších ochranných známek. Ani takový návrh tedy zrušení napadeného rozsudku zpochybnit nemůže. V důsledku toho společnost riha WeserGold Getränke nemá zájem na podání tohoto návrhu, který je tedy nepřípustný.

58 Pokud jde o třetí návrh, za předpokladu, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení spočívajícího v tom, že přezkoumal pouze jednu ze starších ochranných známek, kterou ostatně společnost riha WeserGold Getränke nezmiňuje, tento návrh zrušení napadeného rozsudku neutralizovat nemůže, jelikož by se nesprávné právní posouzení, jehož se Tribunál dopustil, v každém případě týkalo starší ochranné známky, která byla podle společnosti riha WeserGold Getränke předmětem posouzení Tribunálu. Takový návrh na nahrazení odůvodnění tedy nemůže představovat obranu proti důvodům uplatněným OHIM ani přinést prospěch, který by mohl založit zájem na podání návrhu. Uvedený návrh je tedy nepřípustný.

59 Návrh na nahrazení odůvodnění předložený společností riha WeserGold Getränke je tedy třeba odmítnout jako nepřípustný.

K vrácení věci zpět Tribunálu

60 Na základě čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, je-li kasační opravný prostředek opodstatněný, zruší Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu. Soudní dvůr může vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Tribunálu k rozhodnutí.

61 Vzhledem k tomu, že Tribunál přezkoumal pouze první ze čtyř žalobních důvodů, které společnost WeserGold Getränke na podporu své žaloby uplatnila, má Soudní dvůr za to, že projednávaný spor není ve stavu, v němž by o něm soudní řízení dovolovalo rozhodnut. Proto je třeba věc vrátit zpět Tribunálu.

K nákladům řízení

62 Vzhledem k tomu, že věc musí být vrácena zpět Tribunálu, je třeba stanovit, že o nákladech řízení souvisejících s tímto řízením o kasačním opravném prostředku bude rozhodnuto později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl takto:

1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 21. září 2012, Wesergold Getränkeindustrie v. OHIM – Lidl Stiftung (WESTERN GOLD) (T-278/10), se zrušuje.

2) Věc se vrací zpět Tribunálu Evropské unie.

3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Podpisy.